

NASAMS dla Finlandii

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 30 kwietnia 2009

Wczoraj fińskie ministerstwo obrony ogłosiło oficjalnie o wyborze oferowanego przez norweskiego Kongsberga i amerykańskiego Raytheona systemu przeciwlotniczego NASAMS II, jako przyszłego zasadniczego systemu obrony powietrznej średniego zasięgu (o efektywnym zasięgu rzędu 14-18 km, z maksymalnym zasięgiem określonym na 25 km).

NASAMS/NASAMS II zostały dotychczas zamówione przez Norwegię, USA (gdzie system

Wartość przygotowywanego kontraktu została określona przez fińskie ministerstwo obrony na 642 mln Euro w latach 2009-2015. Według informacji Kongsberga NASAMS II ma kosztować Finlandię ok. 342 mln Euro, zaś dalszych 100 mln Euro ma być wydane na pociski AIM-120 AMRAAM od Raytheona.

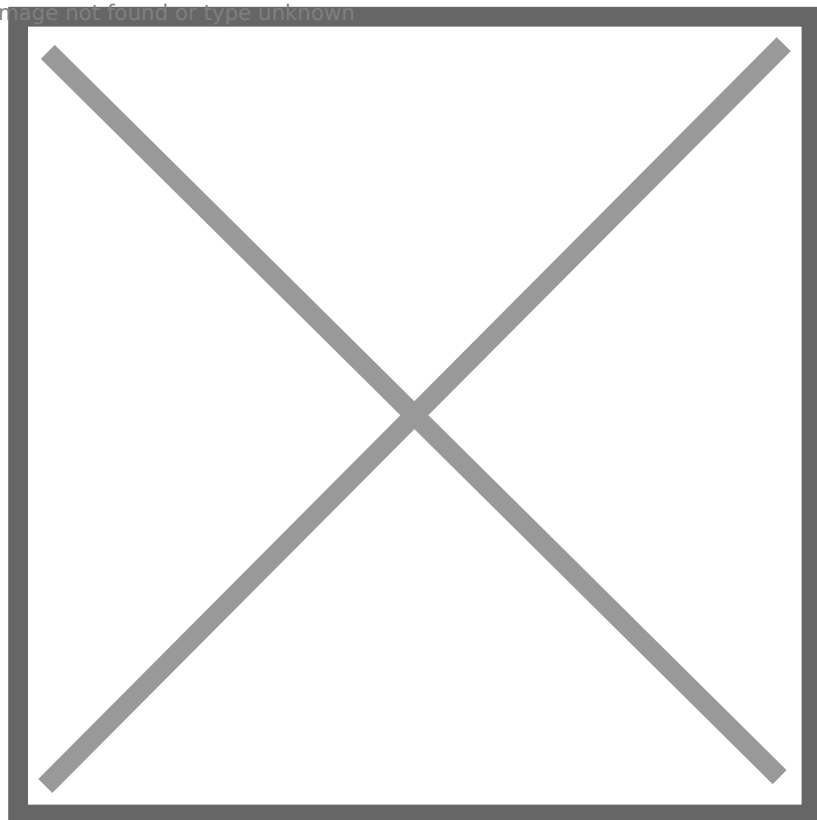
Finlandia zamierza zamówić 8 baterii systemu NASAMS II (24 wyrzutnie, 8 radarów MPQ-64, 8 stanowisk dowodzenia, być może także systemy obserwacji pasywnej). Dostawy powinny być realizowane od 2012.

Finlandia otrzymała 18 systemów 9A310M1 Buk-M1 w 1996 w ramach kompensaty dług

W pokonanym polu znalazła się oferta MBDA, proponującego system SAMP/T z pociskami Aster 30. Jakkolwiek SAMP/T był generalnie identyfikowany jako system o większych możliwościach (zasięg 50-100 km), szczególnie górujący w zakresie możliwości zwalczania rakiet balistycznych, to NASAMS II, oparty o kpr Raytheon AIM-120 AMRAAM i korzystający z lekkich radarów Raytheon/Thales MRQ-64M2 Sentinel, został przez fińskiego użytkownika oceniony wyżej, głównie ze względu na *możliwość bardzo efektywnej pracy w środowisku rozproszonym, sieciocentrycznym*. Ważne było potwierdzone efektywne użycie systemów NASAMS/NASAMS II w warunkach okołobiegunowych.

Jednym z argumentów nie bez znaczenia był fakt możliwości zakupu w ramach tego samego budżetu niemal dwukrotnie większej liczby systemów, dzięki czemu z punktu widzenia podatnika fińskiego zwiększy się bezpieczeństwo większej liczby obiektów w Finlandii. Nie bez znaczenia był fakt pogłębienia współpracy obronnej państw nordyckich. O różnych formach offsetu z Kongsbergiem i Raytheonem rozmawia fińska Patria. Wśród nieoficjalnie identyfikowanych potencjalnych obszarów współpracy wskazywana jest możliwość zakupu dla norweskich wojsk lądowych transporterów opancerzonych Patria AMV, które mogłyby zastąpić obecnie używane w Norwegii transportery XA-203 (32 sztuki). Należy także pamiętać, że norweski producent amunicji Nammo jest w 50% własnością Patrii.

Image not found or type unknown

Finlandia odrzuciła ofertę MBDA dostaw znacznie bardziej zaawansowanych, dysponujących szerszym wachlarzem możliwości, ale i inaczej skonfigurowanych oraz droższych systemów SAMP/T z rakietami Aster-30. Samo rozważanie w ramach jednego przetargu systemów należących do różnych kategorii wydaje się dziwne - z tego punktu widzenia zwycięzca mógł być tylko jeden...

Pociski Aster-30 są proponowane także w Polsce w ramach polsko-francuskiej inicjatywy przemysłowej stworzenia nowoczesnego, wielowarstwowego systemu obrony powietrznej (program PIT/Radwar i MBDA).

Zgodnie z informacją Patrii, w części rakietowej Patria Systems oraz Patria Land & Armament w Tampere, Hämeenlinna i Sastamala mają brać udział m.in. w produkcji wyrzutni oraz w integracji systemu. W części *radarowej* Patria Systems w Tampere i Espoo ma być zaangażowana w modernizacji elementów systemu dowodzenia oraz dostosowaniu radarów do wymagań użytkownika fińskiego oraz w rozwoju oprogramowania i jego dalszym utrzymaniu w przyszłości.

Rząd fiński zaprosił Kongsberga i MBDA do składania do końca kwietnia 2008 ofert ostatecznych w przetargu, który pierwszą rundę miał w lipcu 2006. Wówczas wstępne propozycje dostawy systemów - które miałyby zastąpić dotychczas używane przez Finlandię rosyjskie systemy 9K37 Buk-M1 - złożyło 11 spółek z kilku państw. W grę wchodził wówczas nawet zakup systemów Patriot z zasobów Luftwaffe (*de facto* należących do rządu USA), które ostatecznie zostały sprzedane Korei Południowej.

NASAMS/NASAMS II zostały dotychczas zamówione przez Norwegię, USA (gdzie system ewoluuje w kierunku SLAMRAAM, ale jest też używany w formie oryginalnej dla ochrony Waszyngtonu), Hiszpanię i Holandię (dostawy rozpocząć się powinny w 2009). W listopadzie 2005 rząd Królestwa Norwegii przekazał Polsce ofertę sprzedaży 2 baterii NASAMS - do modernizacji do standardu NASAMS II. Miałyby one być użyte przez Siły Powietrzne dla ochrony baz w Krzesinach i Łasku. Od tej pory, mimo wielokrotnego

sugerowania przez Dowództwo SP zamiaru zakupu systemu NASAMS, nie podjęto żadnej merytorycznej decyzji w tym zakresie. Docelowo Siły Powietrzne były skłonne zakupić 12-14 systemów klasy NASAMS II / SLAMRAAM / Zdjęcie: Kongsberg

Wartość przygotowywanego kontraktu została określona przez fińskie ministerstwo obrony na 642 mln Euro w latach 2009-2015. Według informacji Kongsberga NASAMS II ma kosztować Finlandię ok. 342 mln Euro, zaś dalszych 100 mln Euro ma być wydane na pociski AIM-120 AMRAAM od Raytheon.

Finlandia zamierza zamówić 8 baterii systemu NASAMS II (24 wyrzutnie, 8 radarów MPQ-64, 8 stanowisk dowodzenia, być może także systemy obserwacji pasywnej). Dostawy powinny być realizowane od 2012.

Finlandia otrzymała 18 systemów 9A310M1 Buk-M1 w 1996 w ramach kompensaty długu ZSRR wobec Helsinek. W służbie fińskiej Buki noszą oznaczenie Ilmatorjuntaohjus 96 (ItO 96) i są eksploatowane przez pododdziały przeciwlotnicze (były helsiński pułk przeciwlotniczy) Brygady Pancernej w Parola. Buki stacjonują Hyrylä, 30 km od Helsinki / Zdjęcie: MO Finlandii

W pokonanym polu znalazła się oferta MBDA, proponującego system SAMP/T z pociskami Aster 30. Jakkolwiek SAMP/T był generalnie identyfikowany jako system o większych możliwościach (zasięg 50-100 km), szczególnie górujący w zakresie możliwości zwalczania rakiet balistycznych, to NASAMS II, oparty o kpr Raytheon AIM-

120 AMRAAM i korzystający z lekkich radarów Raytheon/Thales MRQ-64M2 Sentinel, został przez fińskiego użytkownika oceniony wyżej, głównie ze względu na *możliwość bardzo efektywnej pracy w środowisku rozproszonym, sieciocentrycznym*. Ważne było potwierdzone efektywne użycie systemów NASAMS/NASAMS II w warunkach okołobiegunowych.

Jednym z argumentów nie bez znaczenia był fakt możliwości zakupu w ramach tego samego budżetu niemal dwukrotnie większej liczby systemów, dzięki czemu z punktu widzenia podatnika fińskiego zwiększył się bezpieczeństwa większej liczby obiektów w Finlandii. Nie bez znaczenia był fakt pogłębienia współpracy obronnej państw nordyckich. O różnych formach offsetu z Kongsbergiem i Raytheonem rozmawia fińska Patria. Wśród nieoficjalnie identyfikowanych potencjalnych obszarów współpracy wskazywana jest możliwość zakupu dla norweskich wojsk lądowych transporterów opancerzonych Patria AMV, które mogłyby zastąpić obecnie używane w Norwegii transportery XA-203 (32 sztuki). Należy także pamiętać, że norweski producent amunicji Nammo jest w 50% własnością Patrii.

Finlandia odrzuciła ofertę MBDA dostaw znacznie bardziej zaawansowanych,

dysponujących szerszym wachlarzem możliwości, ale i inaczej skonfigurowanych oraz droższych systemów SAMP/T z rakietami Aster-30. Samo rozważanie w ramach jednego przetargu systemów należących do różnych kategorii wydaje się dziwne - z tego punktu widzenia zwycięzca mógł być tylko jeden...

Pociski Aster-30 są proponowane także w Polsce w ramach polsko-francuskiej inicjatywy przemysłowej stworzenia nowoczesnego, wielowarstwowego systemu obrony powietrznej (program PIT/Radwar i MBDA).

Zgodnie z informacją Patrii, w części rakietowej Patria Systems oraz Patria Land & Armament w Tampere, Hämeenlinna i Sastamala mają brać udział m.in. w produkcji wyrzutni oraz w integracji systemu. W części *radarowej* Patria Systems w Tampere i Espoo ma być zaangażowana w modernizacji elementów systemu dowodzenia oraz dostosowaniu radarów do wymagań użytkownika fińskiego oraz w rozwoju oprogramowania i jego dalszym utrzymaniu w przyszłości.

Rząd fiński zaprosił Kongsberga i MBDA do składania do końca kwietnia 2008 ofert ostatecznych w przetargu, który pierwszą rundę miał w lipcu 2006. Wówczas wstępne propozycje dostawy systemów - które miałyby zastąpić dotychczas używane przez Finlandię rosyjskie systemy 9K37 Buk-M1 - złożyło 11 spółek z kilku państw. W grę wchodził wówczas nawet zakup systemów Patriot z zasobów Luftwaffe (*de facto* należących do rządu USA), które ostatecznie zostały sprzedane Korei Południowej.
